یادداشت

معضل وحدت ملی عراق

محمدعلی مهتدی

در یکی دو هفته اخیر صحنه سیاسی عراق شاهد یک رشته دید و بازدیدهای بسیار مهمی بود. سفر آقای محمدشیاع السودانی، نخست وزیر عراق، به ایالات متحده آمریکا، ملاقاتش با رئیسجمهوری، جو بایدن و امضای تعداد زیادی تفاهمنامه در زمینه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و نظامی، سپس سفر به عربستان سعودی و ملاقات با شاهزاده محمد بن‌سلمان و تفاهماتی در زمینه روابط دو جانبه و مسائل منطقه‌ای و نیز سفر آقای رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری ترکیه به بغداد و اربیل و امضای ۲۷ تفاهمنامه شامل همه زمینه‌های قابل تصور. اخیرا نیز آقای السودانی پس از ملاقات سفیر آمریکا در بغداد با وی، به مشاورانش دستور داده است تا کمیته‌های ویژه‌ای را برای بررسی نحوه اجرائی کردن تفاهمات تشکیل دهند.

هرچند هر یک از این تفاهمنامه‌ها، قابلیت بحث جداگانه دارد و شاید اجرای آنها به سادگی میسر نباشد، اما برآیند همه این بحث‌ها این است که دولت آقای السودانی، چهار اسبه در مسیر توسعه می تازد تا ویرانی‌های چند دهه اخیر در عراق را ترمیم و بازسازی کند. طبیعتا پیمودن این مسیر برای ملت عراق که در این دهه‌ها رنج‌های فراوانی را تجربه کرده‌اند، می‌تواند رضایتبخش باشد، اما از دیدگاه بسیاری از ناظران، این سرعت در توسعه به‌خصوص از طریق تفاهم با طرف‌هایی که خود در گذشته با دخالت نظامی و اعزام تروریست‌ها، انفجارها و قتل عام‌ها موجد و باعث ویرانی‌ها و رنج‌های ملت عراق بوده‌اند، ممکن است نتایج مطلوبی به بار نیاورد. به همین دلیل پارلمان عراق بارها خواهان اخراج نیروهای بیگانه از خاک عراق شده، در خواستی که تا این تاریخ هنوز به منصه عمل نرسیده است.

در گذشته، مقاومت الحشد الشعبی عراق، پس از اطمینان یافتن از اینکه دولت قادر به اخراج ارتش آمریکا از عراق نیست، یک رشته عملیات علیه پایگاه‌های ارتش آمریکا را آغاز کرد، اما در مرحله‌ای آقای السودانی طی ملاقاتی با مسئولان مقاومت از آنها خواست تا به وی مهلت بدهند تا نظامیان آمریکا را از طریق دیپلماسی از عراق اخراج کند.

مقاومت با آنکه می‌دانست دیپلماسی به تنهایی برای این مهم کافی نیست و راه به جائی نمی‌برد، به منظور اتمام حجت هم که شده، این مهلت را داد و عملیات خود علیه پایگاه‌های آمریکایی را متوقف کرد، که هنوز هم متوقف است. به نظر می‌رسد که دولت آقای السودانی، پس از عملیات طوفان الاقصی در نوار غزه، این سیاست را درپیش گرفته که با اعضای ائتلاف وارد تفاهمات دوجانبه نظامی شود تا از این طریق حضور و فعالیت آنها را محدود و هدفمند نماید.

در ملاقات با بایدن نیز السودانی صراحتا گفت که کشتار افراد غیر نظامی را نمی‌پذیرد و این موضع مورد تحسین بسیاری قرار گرفت. اما محافل و جریان‌های مقاومت که تا کنون نسبت به این تحولات سکوت اختیار کرده‌اند، ضمن آن که مخالفتی با توسعه عراق ندارند، از این سرعت و نتایج آن احساس نگرانی می‌کنند و این پرسش را مطرح می‌کنند که توسعه به چه قیمتی؟ نگرانی آنها چند جهت دارد: نخست آنکه توسعه نیازمند زیرساخت‌های اجتماعی و فرهنگی است و این سرعت عمل ممکن است جواب ندهد.

دوم اینکه ممکن است این تفاهمنامه‌ها عراق را وابسته به طرف‌هایی کند که باعث ویرانی عراق بوده‌اند و اکنون نیز در پی منافع خود هستند و شاید اصلا توسعه عراق را به نفع خود نمی‌دانند، و سوم اینکه با این تفاهمنامه‌ها حضور و فعالیت نیروهای خارجی در عراق قانونمند می‌شود و تصمیم پارلمان ارزش خود را از دست می‌دهد و فردا روز اگر کسی خروج آنها را خواستار شود می‌توانند ادعا کنند که طبق فلان تفاهمنامه که بین طرفین امضا شده حضورشان قانونی است.

در این میان، یک مشکل عراق فقدان وحدت ملی پیرامون منافع ملی است و این پدیده نتیجه دخالت آمریکاست که در ۲۰۰۳ عراق را همانند لبنان، بین قومیت‌ها و فرقه‌های مذهبی تقسیم کردند، شمال را به کردها، وسط را به مسلمانان سنی و جنوب را به شیعیان اختصاص دادند.

بر این اساس نخستین اقلیم در چهارچوب فدرال در شمال تشکیل شد، ریاست جمهوری به کردها، نخست وزیری به شیعیان و ریاست پارلمان به اهل تسنن واگذار شد. در چنین شرایطی وحدت ملی به آسانی شکل نمی‌گیرد. بسیاری از جریان‌های کُردی و برخی از محافل سُنی، اصولا اخراج آمریکایی‌ها را به سود خود نمی‌دانند و به انحاء مختلف موانعی در برابر اجرای تصمیم پارلمان ایجاد می‌کنند.

کشور عراق همه عناصر و لوازم تبدیل شدن به یک قدرت منطقه‌ای را دارد و یک عراق قوی و توسعه یافته می‌تواند تمامیت ارضی و وحدت عراق و نقش منطقه‌ای و موقعیت ژئوپلیتیک آن را حفظ کند و راه را در برابر دخالت دشمنان ببندد. اما واضح است که دشمنان عراق که ظرف چند دهه اخیر، این کشور را به روز سیاه رسانده‌اند، یک عراق قوی را بر نمی‌تابند.

فارن افرز بررسی کرد

نیم نگاه عربستان به بمب اتم

فارن افرز در مطلبی به قلم «دورین هورشیگ» و «الیزابت کاس» می‌نویسد که سال گذشته و حدود یک ماه قبل از حمله ۷ اکتبر حماس به سرزمین اشغالی که همه معادلات را تغییر داد؛ اسرائیل و عربستان سرگرم مذاکره بر سر موافقتنامه عادی سازی روابط بودند.

پس از دهه‌ها فقدان روابط دیپلماتیک، هزینه ای که ریاض برای صلح تعیین کرده بود هزینه‌ای گزاف بود: علاوه بر تضمین‌های امنیتی از سوی ایالات متحده و حداقل پذیرش ایجاد یک دولت فلسطینی توسط اسرائیل، مذاکره کنندگان سعودی درخواست داشتند که بتوانند به انرژی هسته‌ای صلح آمیز دسترسی پیدا کنند. امروز و به رغم تلاش‌های جدید از سوی دولت بایدن، چنین توافقی همچنان یک احتمال دور از دسترس به نظر می‌رسد.

با توجه به تداوم جنگ اسرائیل و حماس، حتی اگر مقام‌های سعودی علاقمند به مذاکره با «بنیامین نتانیاهو» نخست وزیر اسرائیل هم باشند، احتمالا متوجه خواهد شد که مذاکره بر سر یک صلح پایدار در شرایطی که افکار عمومی جهان عرب از جمله افکار عمومی عربستان از بحران انسانی ایجاد شده توسط ارتش اسرائیل در غزه خشمگین است، امری غیرممکن است. هرچند مذاکرات ممکن است هرگز از سر گرفته نشود، اما این گفتگوها همچنان یک اهرم فشار مهم در روابط آمریکا و اسرائیل است که به اعتقاد مقام‌های امریکایی می‌تواند به تسهیل دستیابی به آتش بس در غزه و همچنین گرفتن امتیازات گسترده تر از اسرائیل در خصوص تشکیل دولت فلسطینی کمک نماید.

در حالی که ایالات متحده در این اندیشه است که چگونه می‌تواند ثبات در خاورمیانه را در حین و پس از جنگ غزه تقویت نماید، موضوع برنامه هسته‌ای عربستان اهمیت مضاعفی یافته است. اگر واشنگتن امیدوار است که بتواند از عادی سازی روابط با عربستان به عنوان مشوق در برابر اسرائیلی‌ها استفاده کند، باید درخواست‌های ریاض جهت همکاری‌های صلح آمیز هسته‌ای و درخواست‌های دفاعی را نیز مد نظر قرار دهد؛ موضوعی که می‌تواند تصویر امنیتی منطقه را به کلی تغییر دهد، به ویژه اگر عربستان بخواهد در نهایت یک برنامه تسلیحاتی را نیز توسعه دهد.

برنامه کوتاه مدت و عطش اتمی عربستان

فعلا، برنامه هسته‌ای پیشنهادی سعودی‌ها صرفا شامل راکتورهای هسته‌ای صلح آمیز است که تحت نظارت موافقتنامه‌های جامع پادمانی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارد. اما ریاض به صورت تاریخی رابطه چندان خوبی با این محدودیت‌های بین‌المللی ندارد و برنامه‌های صلح آمیز هسته‌ای معمولا اولین قدم به سمت دستیابی به تسلیحات هسته‌ای به شمار می‌رود. هرچند عربستان هنوز فاقد ریزساخت‌های هسته‌ای قابل توجه است، اما در حال احداث یک راکتور تحقیقاتی کوچک در حاشیه شهر ریاض و ساخت موشک‌های بالستیک با کمک چین است.

عربستان ممکن است فعلا به توسعه انرژی صلح آمیز هسته‌ای پایبند باقی بماند. اما ریاض ممکن است در آینده برای حرکت به سمت ابعاد نظامی برنامه هسته‌ای اغوا شود. ایالات متحده باید برای کاهش این ریسک تلاش نماید. اما به انجام رساندن این ماموریت برای واشنگتن دشوار خواهد بود. از طرفی اگر همکاری کمی با سعودی‌ها داشته باشد، ممکن است حمایت عربستان از عادی سازی روابط با اسرائیل را از دست بدهد و رقابت برای کسب نفوذ را به رقبایی همچون چین ببازد. از سوی دیگر اگر همکاری و حمایت بی قید و شرطی از دستیابی عربستان به فن آوری غنی سازی اورانیوم به عمل آورد، ریاض ممکن است بتواند با استفاده از این فرصت اقدام به توسعه یک برنامه هسته‌ای نظامی نماید. بنابراین واشنگتن باید جاه طلبی‌های هسته‌ای صلح آمیز عربستان را بپذیرد اما در عین حال بر اقدامات قوی و مقررات سختگیرانه جهت پیشگیری از اشاعه هسته‌ای توسط عربستان تاکید ورزد و جلوی یک مسابقه تسلیحاتی منطقه ای را بگیرد.

الزام پنهان آمریکا

ضرورت دارد که ایالات متحده از همان ابتدا برای محدود کردن توانایی عربستان برای توسعه یک برنامه هسته‌ای غیرصلح آمیز تلاش نماید. یکی از راه‌ها این است که واشنگتن تضمین نماید که به صورت پایدار اورانیوم غنی شده مورد نیاز راکتورهای عربستان را تامین نموده و نیاز این کشور به احداث تاسیسات غنی سازی اورانیوم در داخل را برطرف نماید. گزینه‌های مختلف از برقراری یک ممنوعیت طولانی در زمینه غنی سازی اورانیوم در داخل عربستان گرفته تا داشتن یک تاسیسات غنی سازی تحت اداره پرسنل آمریکایی در داخل عربستان و ایجاد مکانیزم‌های قطع سامانه از راه دور در صورت تخطی احتمالی از محدودیت‌های تعیین شده از جمله گزینه‌هایی است که می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. واشنگتن می‌تواند به عنوان یکی از بندهای توافقنامه همکاری‌های دفاعی دوجانبه غنی سازی در داخل عربستان را محدود نماید. چنین منعی می‌تواند در قالب یک محدودیت رسمی که به امضای ریاض رسیده باشد یا یک سند تکمیلی غیرالزام آور که ضمیمه یک سند رسمی شده باشد برقرار گردد و طی آن عربستان خود بپذیرد که اقدام به ایجاد زیرساخت‌های چرخه سوخت هسته‌ای ننماید. این رویکرد به ریاض اجازه خواهد داد تا حق فنی غنی سازی خود را حفظ، اما پیشاپیش از اعمال آن صرف نظر نماید. با توجه به رویکرد منطقه ای کاملا تهاجمی ایران، یک توافق امنیتی بین آمریکا و عربستان همچنان اولویت اصلی عربستان و انگیزه ای قوی برای ریاض جهت اعمال محدودیت بر جاه طلبی‌های هسته‌ای اش خواهد بود. تعدادی از عوامل می‌تواند عربستان سعودی را به دنبال داشتن سلاح هسته‌ای سوق دهد، از جمله تمایل به تقویت امنیت ملی، بازدارندگی در مقابل دشمنان احتمالی و افزایش نفوذ ژئوپلیتیک. اما انگیزه اصلی احتمالا از همسایه و رقیب عربستان سعودی بیرون خواهد آمد: ایران. تهران که از دهه ۱۹۵۰ برنامه هسته‌ای غیرنظامی خود را دارد، روزبه‌روز به توانایی تسلیحات هسته‌ای نزدیک می‌شود. ایران ممکن است ظرف چند هفته بتواند اورانیوم با درجه تسلیحات کافی برای بمب هسته‌ای تولید کند، اگرچه احتمالا حداقل شش ماه دیگر طول می‌کشد تا سلاحی با قابلیت حمله به یک هدف دقیق تولید کند.

تحفظ تهران

در حال حاضر، به نظر می‌رسد ایران تصمیم گرفته است که گام بعدی را برندارد و برنامه هسته‌ای خود را به تسلیحات تبدیل نکند، اما این پتانسیل همچنان پابرجاست - و می‌تواند در بحبوحه نوسانات منطقه‌ای فزاینده و با تقویت روابط تهران با دیگر قدرت هسته‌ای تجدیدنظرطلب یعنی روسیه، پیشرفت کند. عربستان سعودی از شفاف‌سازی اهداف هسته‌ای خود در صورتی که ایران این مسیر هسته‌ای را انتخاب کند، ابایی ندارد: ولیعهد محمد بن‌سلمان رهبر بالفعل عربستان گفته است که اگر ایران بخواهد با موفقیت سلاح تولید کند، عربستان سعودی نیز «این کار را انجام خواهد داد».

بخشی از انگیزه عربستان به ترس از اینکه ایران بتواند حمایت خود را از گروه‌های شبه‌نظامی مانند حزب‌الله، حوثی‌ها و حماس افزایش دهد، بازمی‌گردد، ارزیابی تهران این است که سلاح هسته‌ای از آن در برابر واکنش نظامی ایالات متحده یا اسرائیل محافظت می‌کند. ایران همچنین ممکن است به تنهایی از نیروی نظامی علیه عربستان سعودی، اسرائیل یا دیگر دشمنان استفاده کند، با این آگاهی که اگر ایالات متحده یا سایر کشورها با حمله ایران مقابله کنند، احتمالا محدودیت‌هایی برای تشدید تنش وجود دارد. عربستان سعودی همچنین ممکن است علاقه‌مند به دنبال کردن برنامه تولید سلاح‌های هسته‌ای باشد تا با اعتبار ایران موازنه ایجاد کند و موقعیت و اقتدار خود را در منطقه تقویت کند.

پیشرفت‌های هسته‌ای ایران همچنین می‌تواند سایر کشورهای منطقه مانند امارات متحده عربی یا ترکیه را به سمت تسلیح‌سازی سوق دهد که باعث حرکت عربستان در همان جهت می‌شود. امارات متحده عربی به دلیل عدم‌افشای اطلاعات در مورد تاسیسات هسته‌ای غیرنظامی خود مورد انتقاد قرار گرفته است و رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه قبلا پیشنهاد کرده بود که ترکیه نباید از دستیابی به سلاح هسته‌ای منع شود. ریاض که خود را رهبر منطقه عربی می‌بیند، نمی‌خواهد هیچ‌کدام از این دو کشور - به‌ویژه امارات، رقیب اصلی - آن را در خط پایان هسته‌ای شکست دهند. پوشش یا اشاعه تسلیحات اتمی عربستان چند خطر عمده را به دنبال خواهد داشت. نخست، ایران و عربستان سعودی می‌توانند با پارادوکس ثبات- بی‌ثباتی مواجه شوند.

استراتژیک

تحلیل المانیتور از خط و نشان خرازی

صحبت‌های فرمانده در مورد حمله احتمالی اسرائیل در حالی مطرح شد که جهان نظاره گر قرار گرفتن ایران و اسرائیل در آستانه یک جنگ تمام عیار بود.

المانیتور در گزارشی به قلم خبرنگار این رسانه در تهران نوشت: یکی از مشاوران عالی رتبه رهبر ایران، آیت‌الله علی خامنه‌ای، روز چهارشنبه به شبکه تلویزیونی الجزیره گفت که ایران توانایی تولید سلاح‌های هسته‌ای را دارد و در صورتی که «وجود» آن در معرض تهدید قرار گیرد، «چاره‌ای» جز تغییر دکترین فعلی نخواهد داشت.

کمال خرازی، دیپلمات کارکشته و وزیر امور خارجه سابق که سال‌ها به رهبر ایران در مسائل کلیدی سیاست خارجی مشاوره می‌داد، گفت: «اگر رژیم صهیونیستی جرأت کند به تأسیسات هسته‌ای ایران آسیب برساند، بازدارندگی ما متفاوت خواهد بود.»

سخنان خرازی تا حدودی در تناقض با سخنان او در مصاحبه ای مشابه در سال ۲۰۲۲ میلادی است که گفته بود در حالی که ایران این توانایی را دارد، اما قصدی برای ساخت بمب اتمی ندارد.

بررسی دیگر اظهارات مقامات ایرانی نیز نشان می‌دهد که اظهارات این دیپلمات کهنه کار در خلاء بیان نشده است. این سخنان در الگوی جدیدی قرار می‌گیرد که در آن جمهوری اسلامی کمتر نسبت به بیان اهداف برنامه هسته‌ای خود که برای دو دهه هسته اصلی مقابله این کشور با دشمنان غربی خود بوده، احتیاط به خرج می‌دهد. پیام پنهانی که در این سخنان برای دشمنان در نظر گرفته شده این است که زمان آن فرا رسیده که غربی‌ها حقیقت تلخی را که مدت‌ها از آن می‌ترسیدند، شنیده و تهران را به عنوان دارنده بالقوه سلاح‌های هسته‌ای بپذیرند.

اندکی پیش از این سخنان خرازی، سرلشکر احمد حق طلب، فرمانده سپاه حفاظت و امنیت مراکز هسته‌ای ایران با اشاره به برخی گمانه زنی‌ها درباره حمله اسرائیل به تاسیسات هسته‌ای ایران به منظور ایجاد اختلال در روند توسعه این برنامه گفت: برای ما قابل تصور است که در سیاست و دکترین هسته‌ای تجدید نظر کنیم و تعهدات و محدودیت‌های قبلی را زیر پا بگذاریم.

صحبت‌های فرمانده در مورد حمله احتمالی اسرائیل در حالی مطرح شد که جهان نظاره گر قرار گرفتن ایران و اسرائیل در آستانه یک جنگ تمام عیار بود. این قسمت پرتنش با حمله ایران در ۱۳ آوریل که بیش از ۳۰۰ پهپاد جنگی و موشک بالستیک به سمت خاک اسرائیل شلیک شد، به اوج خود رسید. با پایان یافتن حدس و گمان‌ها پس از اقدام تلافی جویانه محدود اسرائیلی در ۱۹ آوریل در پایگاه هوایی در شهر اصفهان، اظهارنظرها درباره توان تسلیحاتی ایران در حوزه هسته‌ای تعدد بیشتری پیدا کرد.

جواد کریمی قدوسی، نماینده تندرو مجلس شورای اسلامی ایران گفت: در صورت صدور مجوز، تنها یک هفته تا پرتاب نخستین بمب ایران فاصله زمانی مورد نیاز خواهدبود.

این سخنان با واکنش تند بسیاری از ایرانی‌ها روبه رو شد که معتقد بودند این قبیل اظهارنظرها صرفا به معنای تایید نگرانی‌های غرب درباره ماهیت برنامه هسته‌ای ایران است که در چنددهه اخیر از زبان غربی‌ها شنیده شد و در ایران تکذیب شد.

بیانیه مختصر در X رگباری از نظرات بسیاری از ایرانیان را به همراه داشت که استدلال می‌کردند که این تنها به تأیید نگرانی‌های غرب مبنی بر اینکه تهران، علی‌رغم اظهارات قبلی مبنی بر انکار شدید، واقعاً در تلاش چندین دهه برای دستیابی به تسلیحات اتمی بوده است، بود.

احمد بخشایش، نماینده محافظه‌کار مجلس نیز به یک رسانه ایرانی گفت: سیاست واقعی ما در حال حاضر داشتن بمب هسته‌ای است، اما سیاست اعلام شده ما در چارچوب توافق هسته‌ای(برجام) عمل می‌کند. این نماینده مجلس، حمله موشکی به اسرائیل را پیام روشنی دانست، مبنی بر اینکه اکنون جهانیان متوجه شده اند که اگر ایران سلاح هسته‌ای نداشت، خطر حمله به اسرائیل را نمی‌پذیرفت.

شرکت گاز استان گیلان

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی شرکت گاز استان گیلان

(نوبت اول)

شماره ۱۵ /م/۱۴۰۳

شناسه آگهی:۱۷۱۴۰۸۵

۱-دستگاه مناقصه‌گزار:	شرکت گاز استان گیلان
۲-نشانی دستگاه مناقصه‌گزار:	رشت– پارک شهر، خیابان ملت، خیابان شهید سیادتی، شرکت گاز استان گیلان
۳-موضوع مناقصه و مدت پیمان: خدمات حمل و نقل شرکت گاز استان گیلان - مدت پیمان: ۳۶۵ روز -	
۴-نوع و مبلغ تضمین:	ضمانتنامه بانکی یا واریز نقدی به شماره شبا حساب IR ۶۱۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۹۲۰۶۳۷۸۷۴۶ به شناسه واریز ۹۲۲۱۱۹۲۵۲۲۹۲۶۸۰۰۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۱ بانک مرکزی یا یکی از تضامین معتبر در آیین‌نامه شماره ت ۵۰۶۵۹/۱۲۳۴۰۲ ه مورخ ۹۴/۹/۲۲ به مبلغ ۱۶/۳۰۸/۲۶۸/۰۰۰ ریال
۵-آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه و ارزیابی:	تا ساعت۱۹ روز پنج‌شنبه مورخ ۱۴۰۳/۲/۲۷
۶-آخرین مهلت تحویل پاکات پیشنهادی توسط مناقصه گران:	تا ساعت ۱۹ روز پنج‌شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۱۰
۷- زمان پس گرفتن پیشنهاد در سامانه ستاد (انصراف از مناقصه)	تا ساعت ۸ روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۳/۱۲
۸- زمان بازگشایی پاکات مناقصه (الف و ب و ج):	ساعت ۱۰ روز یکشنبه ۱۴۰۳/۳/۱۳

۹- مکان دریافت و تحویل اسناد پیمانکاران: مناقصه در بستر سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) انجام می‌پذیرد.

۱۰- شماره (تلفکس) تماس: ۳۳۳۶۹۰۸۶-۰۱۳ دفتر امور پیمان‌ها

* ارائه تاییدیه معتبر از وزارت کار در رشته امور ایاب و ذهاب الزامی است *
* در این مناقصه دستورالعمل ارزیابی مالی و فرایند قیمت متناسب در مناقصات صنعت نفت اجرا می‌شود*
تذکر مهم: قیمت‌ها متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد.
این آگهی در سایت شرکت گاز استان گیلان http://www.nigc-gl.ir قابل رویت می‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۲/۲۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۲/۲۵

روابط عمومی شرکت گاز استان گیلان

شرکت توزیع نیروی برق آذربایجانغربی (سهامی خاص)

آگهی مزایده عمومی

(نوبت دوم)

شناسه آگهی: ۱۷۱۵۳۴۶

شرکت توزیع نیروی برق آذربایجانغربی در نظر دارد مزایده عمومی فروش ۱۲۰,۰۰۰ کیلوگرم سیم مسی اسقاط موجود در انبار مرکزی شرکت توزیع نیروی برق استان آذربایجان‌غربی به شرح جدول ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مزایده از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مزایده‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس: www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مزایده‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مزایده محقق سازند.

توضیح ۱: مزایده به صورت عمومی و یک مرحله‌ای برگزار خواهد شد.

توضیح ۲: اقلام موضوع مزایده (با ارائه معرفی‌نامه) از تاریخ ۱۴۰۳/۰۲/۲۳ روز یکشنبه تا مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۰۹ روز چهارشنبه (هر روز از ساعت ۸ الی ۱۹) در محل انبارهای این شرکت به نشانی ارومیه: بلوار فرودگاه ـ حد فاصل فرودگاه و سیلوی ارومیه ـ پشت سازمان جهاد کشاورزی استان ـ ابتدای جاده روستای کولق (ششصد متر پایین‌تر از بلوار فرودگاه) انبار مرکزی شرکت توزیع نیروی برق آذربایجانغربی برای یکبار قابل رویت می‌باشد.

- ضمنا هر شرکت‌کننده به تنهایی مجاز به بازدید از انبار بوده و نمی‌توانند همراه داشته باشند.

تاریخ انتشار مزایده در سایت: روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۲۳

آخرین مهلت زمانی دریافت اسناد مزایده از سایت: ساعت ۱۹ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۳۰

مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۹ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۰۹

زمان بازگشایی پاکت‌های الف و ب و ج: ساعت ۱۱ (یازده صبح) روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۱۲ خواهد بود.

توضیح۳: پیشنهاددهنده مکلف است معادل مبلغ سپرده شرکت در مزایده، تضمین‌های معتبر (براساس شرایط مندرج در اسناد مزایده) تهیه و تسلیم نماید و به پیشنهادهای فاقد امضا، مشروط، مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از انقضا مدت مقرر در فراخوان واصل شود مطلقا ترتیب اثر داده نخواهد شد.

ردیف	شرح کالا	شماره مزایده	مقدار به کیلوگرم	مبلغ سپرده شرکت در مزایده (بریال)
۱۴۰۳-۲۲	فروش ۱۲۰ تن سیم مسی	۱۰۰۳۰۰۹۰۰۳۰۰۰۰۰۲	۱۲۰,۰۰۰(یکصد و بیست هزار کیلوگرم)	۱۷,۶۵۰,۰۰۰,۰۰۰

اطلاعات تماس دستگاه مزایده‌گذار جهت دریافت اطلاعات بیشتر درخصوص اسناد مزایده و ارائه پاکت‌های الف:

آدرس: ارومیه، خیابان سربازان گمنام (برق سابق) نرسیده به چهارراه مخابرات، تلفن‌خانه ۳۱۱۰۴۵۰۰-۰۴۴ – تلفن کارشناس مناقصات ۳۱۱۰۴۳۲۲-۰۴۴

اطلاعات سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۱۴۵۶

اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام سایر استان‌ها در سایت سامانه www.setadiran.ir «بخش ثبت نام /پروفایل تامین کننده /مزایده گر» موجود است.

ضمنا فراخوان مزایده در سایت‌های اطلاع‌رسانی معاملات صنعت برق (شرکت توانیر) و سایت شرکت توزیع نیروی برق آذربایجانغربی و سایت ملی مناقصات به ترتیب به آدرس‌های: lets.Mporg.ir ,WWW.Waepd.ir ,WWW.tavanir.org.ir قابل مشاهده است.

توضیح: سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مزایده مندرج است.

م الف ۱

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۲/۲۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۲/۲۴

اداره مناقصات و قراردادهای شرکت توزیع نیروی برق آذربایجانغربی

IMPASCO
سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران
شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران (سهامی خاص)

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی برای انتخاب مشاور شماره ۲۶-۱۴۰۳/۲ ت (نوبت اول)

شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران در نظر دارد فراخوان عمومی ارزیابی کیفی برای انتخاب مشاور بر اساس روش کیفیت و قیمت (QCBS) با موضوع «انجام خدمات مشاوره، طراحی و نظارت بر اکتشاف محدوده های معدنی، تهیه طرح اجرایی معدنکاری و نظارت بر عملیات بهره برداری ازمعادن تحت پوشش مجتمع طلای موته واقع در استان اصفهان»را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به شماره ثبت ستاد۲۰۰۳۰۰۱۰۲۸۰۰۰۰۱۷ و با جزئیات مندرج در اسناد فراخوان برگزار نماید. تاریخ انتشار فراخوان مذکور در سامانه ستاد ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۲۲و مهلت زمانی دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی(RFQ) از سایت تا ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۲۹ و مهلت ارسال پیشنهاد فراخوان (مدارک ارزیابی کیفی) حداکثر تا ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۰۵ می باشد. علاقمندان شرکت در فراخوان مزبور میبایست جهت ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی با شماره ۱۴۵۶ تماس حاصل نمایند و یا به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

شناسه اگهی: ۱۷۱۳۷۰۷
م.الف:۵۱۸

پایگاه خبری مردم‌سالاری آنلاین
www.mardomsalari.ir
روزنامه مردم سالاری
www.mardomsalari.ir/newspaper